

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 3, KWIETNIA V.S. 1812 ROKU.

z Petersburga d. 10 marca. Były Szwedzkich woysk Jenerał Armfeld, przyymaie się do służby Rosyyskiej, w randze Jenerała-Infanteryi i zostawać ma przy osobie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Dnia 15 marca. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadcza podziękowanie swoje półkowi Estlandzkemu pieszemu za piękne zachowanie się przez czas konsystencyi tego półku w powiecie parnawskim.

Dywizye piesze, złożone z woysk rezerwowych, mają się mianować: 30stą, 31szą, 32gą, 33cią, 34tą, 35tą, 36tą, 37mą, 38mą, 39tą, 40tą, 41szą, 42gą, 43cią, 44tą, 45tą, 46tą i 47mą; konne: 9tą, 10tą, 11tą, 12tą, 13tą, 14tą, 15tą i 16tą—Pierwsze woysko rozerwowe składaia dywizye: piesze, 32, 33, 39, 40, 41, 42, a 9, i 13, konne; oraz kompanie artylleryi ciężkiej, Nro: 45, 46 i 50; lekkiej, Nro: 55, 56, 57, 58 i 59; konney, Nro: 19, 20, 23, i 24—Drugie woysko rezerwowe składać się ma z dywizyy: pieszych, 27, 34, 35, 36 i 37; kawaleryyskich: 10tey, 11tey i 14tey; kompaniy artylleryi ciężkiej, Nro 47 i 51; lekkiej Nro: 60, 61, 62 i 63, konney, Nro: 21, 25, 26 i 27—Trzecie woysko rozerwowe obserwacyyne, między Tarnopolem i Zytomierzem, ma się składać z dywizyy: pieszych, 43, 44, 45, 46 i 47; konnych: 15 i 16; kompaniy artylleryi ciężkiej, Nro: 48 i 52; lekkiej, Nro: 54, 65, 56, i 60; konney, Nro 22, 28 i 29. Tey armii dowodzić ma Jenerał-Kawaleryi Tormasow; pod nim Komendantami korpusów będą: Jenerał-Leytnanci: Saken, Rat i Puszczyń.—Kommendantami dywizyy pieszych naznaczeni Jenerał-Maiorowie: 33ciey Wieljanow, 32giey Hamen, 35tey Zapolski, 36tey Sorokin; konnych Jenerał-Maiorowie: 9tey Xiążę Reppin, 11tey, Łaskin.

Dnia 16 marca. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadcza Naywyższe ukontentowanie JEGO CESARZEWICZOWSKIEY MOSCI Wielkiemu Xięciu Konstantemu Pawłowiczowi, Kommendantowi Leybgwardyi półku Ułańskiego Jenerał-Majorowi Czalikow, Dowodzącemu Leybgwardyi półkiem Kozaków półkownikowi Elmurzinowi i Dowodzącemu Leybgwardyi Czarnomorskiej setni półkownikowi woyskowemu Bursakowi, oraz wszystkim Sztabs i Ober-Officeróm pomienionych półkow i setni, za dostateczną sprawność, z jaką półki te wyszły, dnia dzisiejszego, z Petersburga; wszystkim zaś rang niższych rozkazał dać każdemu po funcie ryby, po czarce wódki i po rublu. A razem JEGO IMPERATORSKA MOSC, oddając szczególniejsze podziękowanie JEGO CESARZEWICZOWSKIEY MOSCI za przyprowadzenie p. Leybgwardyi Ułanów do takiego stopnia udoskonalenia i z ukontentowaniem poglądaiąc na tę pałającą gotowość we wszystkich wojownikach równie tego półku, jako i Leyb-kozackiego i Czarnomorskiej setni, do okazania z siebie dzieł nowych na polu chwały, spodziewa się, że ten duch slachetny we wszystkich zawodach chwały będzie im nieodstępnie towarzyszył, gdziekolwiek zdarzy się dla nich okoliczność nowej dla siebie zyskania sławy.

Dnia 17 marca. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadcza Naywyższe ukontentowanie JEGO CESARZEWICZOWSKIEY MOSCI Wielkiemu Xięciu Konstantemu Pawłowiczowi, Jenerał-Majorowi Depradowiczowi, dowodzącemu półkiem konnym Leybgwardyi półkownikowi Arseniiew, oraz wszystkim Sztabs i

Ober-Officerom, za doskonałą sprawność, z jaką półki Kawalergardow, i Leybgwardyi konny, dnia dzisiejszego wyszły z Petersburga, a dla każdego rang niższych Rozkazał dać po funcie ryby, po czarce wódki i po rublu. JEGO IMPERATORSKA MOSC, przeprowadzaiąc te półki w zupełnym blasku ich udoskonalenia, jaki tylko właściwym jest ich dostoięństwu i jakiego tylko oczekiwać można było, po niespracowanych usiłowaniach JEGO CESARZEWICZOWSKIEY MOSCI, zostaje w zupełnem przekonaniu, że wyborni, i bohaterskim duchem napelnieni półków tych rycerze, ożywiając się na polu chwały nieograniczonem poświęceniem się dla swego Monarchy i Ojczyzny, dziełami swoimi pozyszczą daleko wyższą dla siebie u wszystkich opinią o mężstwie i nieustraszoney waleczności swoiey i na tym większą u Monarchy swego zasługą łaskę. (z Gaz. Petersburg.)

Dnia 9 marca. Jenerał-Kawaleryi Hrabia Langeron i Naczelnik 8mey dywizyy pieszey Jenerał-Leytnant Essen, mianowani kawalerami orderu s. Włodzimierza pierwszey klasy, wielkiego krzyża. Jenerał-Majorowie, Hrabia Liwen 3, dowodzący 10 dywizyą piechoty, Hrabia Orurkur 1, Szef półka wołyńskiego Ułanów, otrzymali brylantowe znaki orderu s. Anny 1 klasy. Panna Marya Wołkówna, Kuzynka Wielkiego Marszałka Dworu P. Koszelewa mianowana Damą pałacową przy dworze Najjaśniejszych IMPERATOROWYCH.—Kamerher Hrabia Moden otrzymał rozkaz zostawania przy dworze Wielkiej Xiężniczki Anny Pawłowny, w obowiązku Koniuszego, sprawuiąc razem obowiązki Marszałka dworu, póki niebędzie mianowany kto inny na to miejsce.

Dnia 23 marca. Konsyliarz Stanu Kologrywow mianowany Gubernatorem cywilnym w Twerze. Konsyliarz Koleski Jerapkin Poczt-Dyrektor Sybirski mianowany Konsyliarzem Stanu.

Ostatniego czwartku, d. 7 t. m., o godzinie 2giey z południa, w požądanem stanie zdrowia, z Tweru do tuteyszey stolicy, przybyła wielka Xiężna Katarzyna Pawłowna z małżonkiem swoim, Xięciem Holsztyńsko-Oldenburskim Jerzym. W podróż tę wyiechali d. 3 t. m. o godzinie 1 z południa.

Spieszmy donieść o zaszłym u nas zdarzeniu. Przed niejakiem czasem wysledziła Policya tuteysza towarzystwo, złożone z kilku osób, zajmujących się w różnych domach zakazaną grą w karty. Wszystkich ich wzywał do siebie Naczelnik tuteyszey stolicy i ostrzegł, iż, jeśli oni nie zaniechają swego zatrudnienia, będą ukarani podług surowości praw na zdarzenia tego rodzaju. Między innymi, w tem towarzystwie znajdował się abszytowany podpółkownik Koczuhow, który nieuważaiąc bynajmniey na czynioną sobie przestrozę, zebrał, przed kilką dniami, do siebie kompanią, która część dnia i całą noc prawie strawiła na grze azardowny. Za takowy postępek, wzmiankowany podpółkownik, z rozkazu Naywyższego, wyprawiony został z Petersburga i na zawsze zabroniono mu znajdować się w obu stolicach Państwa.

Kupcy Moskiewscy Szestow i Brechow przystali do tuteyszey stolicy proby cukru, wyrabianego z faryny cukrowey amerykańskiej, w fabrykach przez nich założonych. Wprowadzanie do kraiu naszego

tey znakomitey gałęzi przemysłu, obróciło na siebie szczególniejsze względy Rządu, a to tem bardziej, że fabryki cukrowe mogą wielkie dla Państwa przynieść korzyści. *Hamburg* dostatecznym jest tego dowodem. Miasto to w położeniu swoim, niemając równych wygod, jak *Rossya*, liczyło u siebie do dwóchset fabryk cukrowych, a część zamożności swojej winno rafinerióm cukru: słyęło niemi i wielu krajóm dostarczało produktów z tych zakładów, a w tey liczbie była i *Rossya*. Widoczne więc są korzyści, jakie oyczyna nasza może sobie obiecywać z podobnych zakładów. Wszystek bowiem pieniądz, co się płacił za cukier w głowach, wyżey nad cenę faryny, przechodził do *Hamburga*; teraz zaś w *Rossyi* zostaje; dodamyż ieszcze: wielka liczba ludzi zatrudnia się robotą samą, przygotowaniem sprzętów i załatwieniem tylu potrzeb w fabrykach. Nadto ieszcze, *Hamburg* glinę, do rafinerii potrzebną, sprowadzać musiał z *Rouen*; u nas zaś znaleziono wielką obfitość takowey gliny, w majątności *Gzelsk*. i maystrowie hamburscy uznali ją za bardzo przydatną do robót w rafineriach. Przez wzgląd na tak wielkie pożytki dla kraju całego, **MONARCHA** raczył udarować kupców pomienionych *Szestowa* i *Brechowa* medalami złotemi.

z *Charkowa*, d. 12 lutego. Założone tu Towarzystwo, pod tytułem: *Charkowskiego Towarzystwa Dobroczyńności*, zaczyna do skutku przywozić błogosławioné zamiary swoje. Kapitał iego wynosi już wyżey 7000 rubli: oprócz Członków Towarzystwa, obywatel powiatu *Sumskiego*, tutejszey gubernii, Jenerał-Prowiant-Meister-Leytnant *Kondratiew* i Obywatel gubernii *Kijowskiej* Podpółkownik 24 brygady artylleryyskiej *Wiesielicki*, ofiarowali na rzecz Towarzystwa wnosić, pierwszy po 1000 rubli, drugi po 300 rubli, co rok. Towarzystwo wybrało ich na Członków swych honorowych.

ze *Smoleńska* d. 7 marca. Mielismy czułe pożegnanie z arcy-pasterzem naszym *Serafimem*, opuszczającym, przed trzema dniami tutejszé miasto i przenoszącym się do nowéy powierzoney mu dyecezyi mińskiej. Pobożność, cnoty i dobroć tego kapłana na długo zostaną, miłem wspomnieniem i przykładem, dla mieszkańców tych okolic, z których się on oddalił.

z *Paryża* 14 marca. Wczora było drugie posiedzenie senatu.

Niedawno grano na teatrze w *Bordeaux* sławne melodramma teatru Paryzkiego zwanego, *Ambigu-Comique*, pod tytułem, *Człowiek o trzech twarzach*. Komedyanci tak ją gorliwie grali, że aktor, który przy rozwiązaniu sztuki miał być zabitym, poległ rzeczywiscie pchnięty w brzuch pugiuałem, co nadzwyczajną trwogą wszystkich widzów przeraziło — Czasby już (mówi dziennik państwa), aby zaniechano tego obrzydłego rodzaju sztuk, a przymuszono prowincjonalnych komedyantów do grania sztuk grywanych na teatrze francuzkim. W 5 lub w 6 tylko miastach francuzkich grywają komedye, a po wszystkich innych same jedynie opery komiczne i melodramy. Dlatego też oddawna żaden komedyant prowincjonalny nie pisywał się na teatrze francuzkim, który przecież wydał wielkich aktorów, odbierających codziennie oklaski nasze.

Wielka Cesarska biblioteka w *Paryżu* o mało niestała się pastwą płomieni. *P. Millin*, mieszkający w poboczném skrzydle tego gmachu, odjeżdżając do *Włoch*, zostawił w swoim mieszkaniu służącego. Ten za powrotem pana miał być oddalony. Chcąc zemścić się za to, porozdzierał iednego poranku rękopisma prywatney biblioteki *P. Millin* i zapalił je razem. Szczęściem pracujący blisko mularze uczuwszy dym, zrobili zaraz hałas i natychmiast ogień ugaszono, część tylko biblioteki *P. Millin*, ale ze wszystkimi rękopismami, poszła z dymem. Tym czasem służący zamknawszy się w gabinecie poderzwał sobie gardło.

Korsarze nasi schwytali galiotę angielską *l'Arc*

maiącą 10 dział i 7 ludzi, a szacowaną 14,000 franków; bryga angielskiego *la Gratitude* szacowanego 180,000 fr. i okręciik tegoż narodu *Peaverth*: wszystkie rozmaitemi towarami naładowane.

Dnia 14 Marca. Donoszą z *Baionny*, pod dniem 1, t. m. iż ciągle od kilku dni burze tak wzruszyły morze, iż wyrzuciło na brzeg młodego wieloryba, około 16 metrów (łokci 24 calow 16) długości maiącego: zdarzyło się to blisko *Chambre-d'Amour*.

Dnia 15 Marca. *P. Dauxion-Lavaysse*, członek towarzystwa umiejętności i nauk w *Bordeaux*, czytał na posiedzeniu instytutu francuzkiego, oddziału umiejętności opisanie wyspy *Trinidady*, uścia rzeki *Orenoku*, i gór nadbrzeżnych w *Cumana*. Ukazuje w niém pokolenie *Indyanów*, nazwanych *Garunami*, których był zdaie się być łączony zbytem palmów, albowiem mieszkania ich nie są inné, tylko w gajkach palmowych, z których drzewa robią sobie chatki i okrywają je liśćmi. Liczba ich może być 8 do 9,000. Są mocni, urodziwi i przystoyni, ale tak niedołężni iak inni ludzie dzicy *Ameryki południowej*; bardzo lubią tańce, są weseli, towarzyscy i gościnni, nie lubią milczenia, iak dzicy ich sąsiedzi. Język ich przyiemny i harmoniyny, chociaż ubogi. Są zręczni rybacy i chowają psów uczonych do wynoszenia ryby z głębi wody; z psami temi ustawicznie się pieszczą i wielką troskliwość mają o ich wygody. Handelek ich składają ryby, siecie, maty i koszyki plecione; żyją w pokoiu ze wszystkimi narodami, a nawet z rządem hiszpańskim, który zrzekł się oddawna zamiaru podbić ich.

Dnia 16 Marca. Wczora po mszy, przedstawieni byli Cesarzowi i wykonali przed nim przysięgę: przez Xcia Wice-Kancelerza państwa: Hrabia *Marchand* Jenerał dywizyi, Baron *Pachod* Jenerał Dywizyi, Baron *Girard* Jenerał Brygady, Baron *Dommanget* Jenerał Brygady, Hrabia *Ségure* Jenerał Brygady, *P. Brulley* półkownik inżynierów; potem byli prezentowani, przez Hrabinią *Beauveau*: Pani *de la Fresnaye*; przez Xżnę *Bassano*, Pani *Barlow*, Pani *Thygeson*, Pani *Cars*; *P. de la Fresnaye*, Hrabia *Fürstenstein*, Minister Sekretarz Stanu królestwa Westfalskiego, Hrabia *Wellingerode* kapitan gwardyi króla Westfalskiego, Hrabia *Malsbourg*, pełniący urząd Wielkiego Koniuszego króla Westfalskiego.

Dnia 17 Marca. Akademia Francuzka, na iednym z ostatnich posiedzeń swoich, postanowiła, nagrodę nadzwyczajną dla autora, któryby najlepiej opisał wierszem uczynek szlachetny męznego *Goffin* i iego syna, warunki konkursu w krótcie ogłoszone będą.

z *Cherburga* d. 4 Marca. Okręt angielski *le Pevert*, o 130 beczkach, maiący 7 ludzi osady, tudzież ładunek skór cielecych i kozlich, wosku białego i rodzynek, zawinął do tutejszego zewnętrznego portu. Schwycił go onegdaj nasz korsarz *l'Aigle*, pod sprawą kapitana *Black*.

z *Londynu* d. 8 Marca. Dzienniki *Lizbońskie* przywiezione do *Falmouth*, na statku pocztowym *the-Duke-of-Kent*, umyślnym do *Londynu* przysłane zostały. Taż drogą i Ministrowie otrzymali depesze od Lorda *Wellingtona*, pod dniem 10 ostatniego miesiąca, z których wyciąg wczorayszego wieczora ogłoszono w gazecie *Londyńskiej*: pokazuje się z nich, że znaczna część woyska Marszałka *Marmont* powróciła na równiny *Tagu*.

List, z którego kładziemy następujący wypis, datowany jest w *Freynada*, d. 19 Lutego 1812, i zapisany do Hrabiego *Liverpool*, od Jenerała Hrabiego *Wellingtona*, odebrano dnia dzisiejszego. „ Od czasu kiedy posłałem do WP. list ostatni, d. 12 b. m. odebrałem wiadomość, że 1sza i 4ta dywizya woyska portugalskiego i część iazydy lekkiey, iako też 6ta dywizya, znajdują się nad *Tagiem*, w okolicach *Talavera-de-la-Reyna* i *Toledu*. „

Dnia 11 Marca. Podług wiadomości, świeżo ode-

branych od podróznego iednego, który niedawno przybył z *Sewilli*, mamy słuszną przyczynę obawiania się, iżby oblężenie *Badajoz* nie miało być odłożone póty, aż będziemy mogli zgromadzić i użyć znaczney siły nad *Gwadyaną*; liczba *Francuzów* nad *Gwaldakiwirem* daleko iest większa, niżemy się spodziewali.

Wypis z listu, pisanego z Lizbony, 17 Lutego. Dnia 15 t. m. woysko nasze było ieszcze w dawném położeniu, ani posunęło się ku północy. Dywizya Jenerała *Hill* również w dawniejszém utrzymuje się stanowisku.

Wypis z listu, pisanego z Lizbony 20 Lutego. Rząd wydał dzisiay odezwę, w której przypomina ludowi portugalskiemu niebezpieczeństwa, na iakie był wystawiony przez napadnienie *Francuzów* w roku 1810; przydaie daley pcbudki, z roztropności wynikłe, żeby wszyscy, zdolni do noszenia broni, ćwiczyli się codziennie w obrótach żołnierskich; żeby złoto, srebro, i wszelkie rzeczy kosztowne składano w miejscu bezpieczném lub ukrywano, a to, żeby niezaostrzyć chciwości nieprzyjaciela; nakoniec, żeby w przypadku wpadnienia nieprzyjaciół, wszelka żywność była schowaną lub zniszczoną, iezli tego będzie potrzeba, tudzież, bydło, wozy, i t. p. żeby starannie były pochowane, dla tego, żeby im odjąć wszystkie sposoby, ułatwiające postępowanie.

Na sessyi Izby wyższej, d. 28 Lutego, *Lord Lauderdale* podał zapowiedziany dawniey wniosek względem cofnienia rozkazów gabinetowych, dowodząc, iż one nic prawie niezaszkodziły potęgze nieprzyjacielskiej, a przyniosły uszczerbek morskiej polityce Angielskiej, i staną się przyczyną wojny ze *Stanami zjednoczonymi Ameryki*. Popierali ten wniosek *Lord Holland* i *Hrabia Rose*, a mówił przeciw niemu między innymi *Lord Sidmouth (Adington)*. Gdy przyszło do głosowania, była większość 64 głosów przeciw wnioskowi.

D. 28 t. m. odprawiło się w *Dublinie* powszechne zgromadzenie katolików Irlandzkich pod przewodnictwem *Lorda Fingal*, na którym uchwalono iednymyślnie poselstwo, ułożone przez wyznaczony wydział do *Xięcia Reienta*, i prośbę do Parlamentu o porównanie katolików *Irlandzkich*, we wszystkich prawach i swobodach z innymi poddanymi Królestwa Angielskiego. Uchwalono potém podziękowanie *Lordom Grey i Grenville*, że, przez wzgląd na dobrą sprawę katolików *Irlandzkich*, niechcieli żadnego urzędu przyjąć, dopóki swobody katolikóm Irlandzkim zapewnione niebędą; tudzież *Protestantom Irlandzkim* za popieranie sprawy katolików.

Dnia 3 b. m. było liczne zgromadzenie protestantów, składające się z *Xięcia Bedford*, *Margrabiów Landsdown* i *Devenshire*, *Hrabiów Fitzwilliam* i *Moira*, *Lordów Dudley*, *Worth* i wielu innych znakomitych osób, a to dla ułożenia i podpisania prośby od obu izb parlamentowych za katolikami Irlandzkimi. Jakoż ułożoną prośbę wszyscy obecni przyjęli i podpisali.

z Madrytu 24 lutego. Król przyjmował wczora deputowanych miasta i prowincyi *Cuenca*, tudzież kapituły i duchowienstwa tegoż miasta. Pierwsi prezentowani byli przez ministra spraw wewnętrznych; drudzy przez ministra spraw duchownych. W mowie deputowanych od kapituły kościoła katedralnego uważano szczególniey wyrazy następujące: „Poznają kiedyś narody, ale ze szkodą własną, że największymi nieprzyjaciółmi są *Anglicy* i że wyspiarze ci dla tego tylko przyszli do *Hiszpanii* i *Partugalii*, żeby kraie ich zamienić na pole wojny swej z *Francją*. Mało im na tém, żeby prowincye wewnętrzne zamieniły się w pustynie, byleby mogli utrzymać kilka miejsc na brzegach, — Król w odpowiedzi swej, mówiąc o stratach iakich doświadczać muszą mieszkańcy przez te niezgody, rzekł, że utworzenie tych band rozmaitych było dziełem nieprzyjaciela powszechnego, a to dla tego, żeby woyska, do ich ścigania przeznaczone, nie-

miały czasu do wypędzenia iego samego z półwyspu. Z radością poglądali *Anglicy*, iak liczba ich wzrastała; bo czyliby osoby z nich szczególnie legły pod orężem woysk królewskich, czyliby mieszkańcy ginęli pod ich pociskami, zawszeby na końcu rachunku wypadło, że mniej zostaje nieprzyjaciół dla *Anglików*. (z *Dzienn. Pań. franc.*)

Dnia 26 lutego. Marszałek *Mortier*, który w roku przeszłym w *Andaluzyi* dowodził, ma opuścić *Hiszpanię* i nowe otrzymać dowództwo.

Od Granic Hiszpańskich, dnia 29 lutego. Spodziewamy się w krótcie ważnych doniesień z okolic *Alikantu*; wiadomo bowiem, iż woysko *Xięcia Albufera* (Marszałka *Suchet*) przybyło już pod tę twierdzę i część wspomnionego woyska wysłała podiazdzy, aż w okolice *Kartageny*. Obie te twierdze będą zapewne musiały w krótcie się poddać. *Kartagena* nie iest tak mocną, iak *Alikante*. Nakoniec inżynierowie *Francuzcy* nabyli takiey wprawy w działaniach swoich około oblężenia, iż nieznają już żadney trudności: czego dowodzą późniejsze przykłady, iako to: *Sagunt*, *Walencya* i *Peniskola*. Sądzone, iż *Peniskola* niebędzie mogła być nawet oblężoną; a iednak strzelano do tey twierdzy przez 8 dni, chociaż *Francuzi* doskonałych ieszcze przykopów nie zrobili.

z Palermu dnia 28 stycznia. *Lord Bentinck* miał w tym tygodniu wyjechać do *Messyny* przez *Milford*, dla obeyrzenia woyska: *Sycyliyczycy* tak byli zatrwożeni boiaźnią stania się ofiarą zawziętości stronników *Królowey*, w iego niebytności, iż odłożyć musiał do czasu pewnego uskutecznienie układów swoich. Gdyby powody sporów nieostały ułagodzone, rzeź byłaby straszliwą; boby ją podlegała zawziętość, iaką mają *Sycyliyczycy* ku stronnikom *Królowey*. *Lord Bentinck* posiada wysoki szacunek u nich, a to dla rozsądnego i stałego postępowania, jakiego użył w tym razie. Już nowe głoszone prawa, którym miały podlegać nasze towary. (z *Gaz. Hamb.*)

z Wiednia d. 18 Marca. Z powodu rozpoczętego teraz zwyczajnego popisu ludności, wnoszą niektórzy, że po ukończeniu spisów może nastąpić wielki zaciąg woyska: co iednak tem większey ulega niepewności, gdy urlopowani nie powolnią się do półków.

Odnowiono zakaz wywozu żywności wszelkiego rodzaju; przeciwnie wszystkie ustawy, ścieśniające wewnętrzny handel żywnością, mają być zelżone lub zupełnie odmienione.

Gorączkę epidemiczną, która się w okolicach *Baden* zjawiała, nazwali lekarze tuteysi gorączką czerwoną. Wieśniacy, którzy wódką, winem, i innemi gorącemi napojami pomagają sobie w tey chorobie chcieli, większą częścią poumierali.

Listy z *Turcyi* donoszą, że koło wyspy *Tenedos*, na archipelagu, ukazał się okręt angielski. Ponieważ niewiadomy iest cel przybycia tego okrętu, przeto dane są rozkazy, ażeby w *Dardanellach* była wszelka gotowość do iego schwytania.

W dniu poprzedzającym urodziny *Cesarza*, *Hrabia Thern*, z domu *Hrabia Sinzendorff*, umocowana od przełożoney *Towarzystwa Dam*, mającego na celu pomnożenie tego wszystkiego, co iest dobrem i użytecznem, rozdała 200 zł. ryńskich dla 142 kaleków woyskowych, którzy się znajdują w tutejszym domu inwalidów i dla najbiedniejszych dzieci żołnierskich w tymże domu. Ten patryotyczny i wspaniały wzgląd na wojowników, którzy, w służbie kraiu swojego i *Monarchy*, zostali kalekami, powiększa liczbę miłosiernych czyuów, jakiemi, wspomniane *Towarzystwo* od czasu ustanowienia swojego celuje.

Hrabia Wallis, Minister skarbu, już prawie zupełnie wyzdrowiał z gorączki żółciowey i może pracować z sekretarzami swemi.

Na początku zeszłego miesiąca wydano taxę dla aptekarzow, podług której mają przedawać lekarstwa.

z *Bazyli* d. 10 *Marca*. Landaman Szwajcarski rozesał na żądanie Ministra Francuzkiego, Rządowi kantonowym opis awanturnika i intryganta, nazwiskiem *Jerzy Fryderyk Monte-Albani*, mieniącego się Hrabia, który był niedawno w Anglii, i usiłuje teraz wzniecać rozruchy na stałym lądzie. Zalecił Landaman mieć baczne oko na tego człowieka.

z *Kasselu* d. 9 *Marca*. Król oddalił się z naszej stolicy na dni dziesięć. Towarzyszą mu w podróży tej Hrabia *Fürstenstein*, Hrabia *Wellingerode*, i Hrabia *Malsburg*.

z *Berlina* d. 28 *Marca*. Zawczora powrócił do tutejszej stolicy z dóbr swoich w *Szląsku*, gabinetowy Minister Stanu Króla pruskiego Hrabia *Golz*.

Zawczora batalion Gwardyi Fizylierów pieszych zjadł do *Potsdamu*, a batalion gwardyi strzelców do *Szlązka* wyciągnęły.

Wczora Hrabia *Tanenzien*, Jenerał Leytnant pruski, powrócił tu z *Treptow nad Regą*.

z *Neufchatel* d. 2 *Marca*. Wyrokiem Xiążęcia naszego (*Marsz. Berthier*) d. 27 lutego wszyscy poddani Xięstwa, zostający w wojsku Angielskim, lub innych mocarstw z *Francją* wojujących, powinni powracać do oyczyzny; ci, którzy są w Europie do pierwszego stycznia 1813; będący za Europą do pierwszego stycznia 1815, ci zaś, którzy są za przylądkiem *dobrey nadziei* i w *Indyach wschodnich*, do pierwszego stycznia 1817: na przyszłość niewolno nikomu wchodzić do służby w wojsku cudzoziemskim, bez szczególnego na to pozwolenia Xięcia, pod obawą utraty majątków i praw obywatelstwa. Którzyby po otrzymanym pozwoleniu weszli do służby w wojsku zagranicznym, a między tym Mocarstwem i *Francją* wojna nastąpiła; obowiązani są powracać do oyczyzny, pod karami wyżey rzezonemi, w przeciągu 3, 8 i 18 miesięcy, podług odległości miejsc powyżey wymienionych. (*Gaz. frankf.*)

z *Washingtonu* d. 26 *lutego*. Zapewniają, że *P. Forster* dopraszał się u rządu naszego o kategoryczną odpowiedź, na pytanie następujące: Czy nasze przygotowania do wojny były robione w celu naiechania niektórych osad i zakładów Króla Jmści?

Mówią, iż w przypadku wojny z *Brytanią wielką*, 50,000 młodzieży z różnych prowincy Stanów Amerykańskich oświadczyło się opanować wyższą i niższą *Kanadę*, a to bez przyczynienia nowych dla rządu naszego wydatków, a ieśliby trzeba była większej liczby, natychmiast stanie. (*Dzień. pań.*)

z *Nowego Yorku* dnia 5 *lutego*. Strona Rewolucyjna w *Ameryce Hiszpańskiej* codziennie większej nabiera mocy. Potwierdza się wiadomość o wzięciu *Mexyku* przez Insurgentów. (*Korresp. Hamb.*)

Jenerał *Dearburn* mianowany jest Jenerał-Majorem: ale wyniesienie jego na ten stopień niepodoba się narodowi. Pewna już, że *P. Madison* nie będzie na nowo obraany Prezydentem Stanow: i że przed ustąpieniem jego z urzędu wielkie tam mają zayśdź odmiany. Jenerał *Clinton* będzie prezydentem; Jenerał *Armstrong* obeymie ministerium wojny; a *P. Monroe* ma się usunąć; następcą jego jeszcze niewiadomy. (*z Korresp. Hamb.*)

z *Wyspy ś. Heleny* (na zachod *Afryki*), dnia 1 *Stycznia*. Wojska kompanii *Wschodnio-Indyjskiej* zbuntowały się d. 21 przeszłego miesiąca, za odjęcie im niektórych napoiów. Spisek miał wybuchnąć dnia 21 wieczorem; ale nastąpiło między nimi nieporozumienie i 400 ludzi zgromadziło się przed dniem umówionym; silnie na nich natarli officerowie z milicyą i częścią wojska do spisku nienależącego i rozproszyli zupełnie. Gubernator zajął górę panującą nad równiną, na której zgromadzili się buntownicy; a widząc siebie w niebezpieczeństwie podali rządowi warunki, które zostały odrzucone. Musieli się więc pod-

dać, i do więzienia poszli. Siedmiu z nich już karę odebrali, 25 czekają wyroku, a sąd wojskowy codziennie się zbiera w celu zadecydowania o ich losie. (*z Korresp. Hamb.*)

Wiadomości rozmaite

Piekarz *Lambert* wynalazł nową maszynę do rozczynienia ciasta, i otrzymał za to wyznaczoną nagrodę 1500 franków. Narzędzie to godne jest podziwienia dla swego prostego składu; która to własność znamienne wszystkie prawdziwie użyteczne wynalazki. Jest to drewniana skrzynia, mająca około 1 łok. i 13 cal. długości, a do 16 cal. szerokości, w którą się mąka sypie i potrzebna ilość wody dolewa; to się miesza rękojeścią przez 18 lub 20 minut, a tak najlepsze robi się ciasto. Jedną ostrożność przy tém zachować potrzeba, żeby wprzód skrzynię przez 5 minut na wszystkie strony dobrze poruszać, końcem pomieszania wody z mąką, i przeszkodzenia, aby woda przez szpary dna nie wyciekała. Poczém ruszając rękojeścią w koło skrzyni, co dzieć 10-letnie czynić może, w 15 minutach ciasto gotowe. Machina *P. Lamberta* dosyć jest wielka do rozczynienia 30 funtów ciasta w 20 minutach, ale można i większą robić, a wtenczas byłaby dostateczną i dla największej piekarni. Tym sposobem 6ciu robotników, chociaż ci nie są wyuczeni piekarze, więcej mogą zrobić, niż 20 wprawnych czeladników. Zyczyćby należało, żeby ta, przez doskonałego piekarza wynaleziona, czysta i prosta machina, wszędzie wprowadzona była, zamiast rozczynienia i gneczenia ciasta rękami.

Towarzystwo Missyonarskie odebrało pomyslnę wiadomość z *Afryki*. Missyonarze w kraiu *Hamakuanów* 700 osób do wiary chrześciańskiej nawrócili, których teraz naukami oświecają. Sławny Missyonarz *D. Kemp* udał się z przylądka *dobrey nadziei* do *Madagaskaru*. W *Othaiti* i w *Indyach wschodnich* czynią Missyonarze znaczny postęp.

Dziennik *Włoski*, *Giornale del Departamento del Mella*, zawiera następujące doniesienie. Jeżeli wynalazek dzwonów jest wielce użyteczny, zaiste niemniej korzystnym jest nowy wynalazek naprawienia, małym kosztem, dzwonów spękanych, bez odlewania ich na nowo. Piękny ten wynalazek winniśmy światłemu *P. Domenico Barigozzi*, z *Villa Franca*, z departamentu *Adygi*. Wynalazca tak w innych departamentach, iako i w tutejszym przez kilkakrotne nappomyślniejsze doświadczenie dowiódł, że w istocie tę tajemnicę doskonale posiada. Przyczem to szczególniejszey godne jest uwagi, że dzwon nieuchybnie ten sam odzyskuje dźwięk, iaki miał przed zepsuciem: jest to korzyść, której się przez odlewanie nanowo zepsutych dzwonów nie dostępuje. *P. Barigozzi* dał niedawno dowód zręczności swojej w Liceum tutejszym, naprawiwszy dzwon tej szkoły tak doskonale, że zjednął sobie pochwałę wszystkich obecnych Professorów, iak zaświadczenie Rektora opiewa.

	w Wilnie	Barometr	Termometr	Odmiany
	dnia <i>Marca</i>	cale linie	stopnie	powietrza
30	z rana	27 8 7	— 0,5	
	po południu	27 8 3	+ 4,5	pogodne
	w wieczor	27 7 8	+ 1	
31	z rana	27 6 9	— 1	pochmurne
	po południu	27 6 0	+ 2,5	ze śniegiem
	w wieczor	27 5 8	— 0,5	
1	z rana	27 5 4	— 1	pochmurne
	po południu	27 5 4	+ 1,5	ze śniegiem
	w wieczor	27 5 3	0	
2	z rana	27 5 6	— 3	w dzień
	po południu	27 5 0	+ 3,5	śnieg wiecz
	w wieczor	27 4 3	— 1	pogodny

W dodatku dzisiejszego *Nru* 27, na stronie drugiej, kolumnie pierwszej, zamiast *Jazonie Junoszy Metropolicie Catey Rossyi*, czytaj: *catey Rusi*.

D O D A T E K

DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO.

W WILNIE DNIA 3 KWIETNIA V. S. 1812 ROKU.

Ogłoszenie od Ministerium oświecenia.

Dnia 14 Marca. Na mocy Naywyższego Manifestu, pod dniem 11 przeszłego lutego, wszystkie przełożenia i prośby, iakie odtąd podawane będą do Ministerium oświecenia krajowego i do Departamentu tegoż Ministerium, w interessach prywatnych wszelkiego rodzaju mają być pisane na papierze stęplowanym drugiego gatunku, w cenie po iednym rublu arkusz.

Stosownie do tego dla powszechney wiadomości czyni się ogłoszenie, iż odtąd prośby prywatne, pisane nie na ustanowionym papierze, od proszących osobieście, do Ministerium oświecenia przyjmowane nie będą; za prośby zaś, na podobnymże papierze przez pocztę przesyłane, należne pieniądze pozyskiwać się będą przez Rządy guberskie, a po upływie dwóch miesięcy, od daty niniejszego ogłoszenia, prośby podobne żadney odpowiedzi ani skutku nieotrzymaia. Podpisano. *Alexy Hrabia Rozumowski.*

Pozew edyktałny.

i Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnącego całą Rosssyją &c. &c. — Urodzonym Krzysztofowi Fisztembergowi Półkownikowi odstawnemu W. Rossyjskich iako pretensyją do massy po Hilzenowskiej scielacemu, Ludwikowi Inspektorowi lesnego depar. Janowi Kazimierzowi i Stanisławowi Hrabiom Platerom Józefowi oycowi Edwardowi i Władysławowi synom Mostowskim Kaszt. i Kaszt. mazowieckim, pozew przed sąd Taxatorsko-Exdywizorski w dobrach Sztembergu gubernii Wileńskiej ptcie Denebur. sądzić się mający, z instancyi urodzonych Jana, Kazimierza i Jadwigi z Platerow Hrabior Zyberkow Jenerał-Leytnant b. w. Pol. którzy pozywaią mieniąc i referuiąc się do zaszłego procederu a mianowicie oto, iż obżałny Fisztemberg za iakimś dokumentem przez urodzoną Kossakowską Hetmanową W. X. Littgo wydanym zastosował sumnę czer. zł. 1500 pretensyją iakoby przez zesłego Józefa Hilzena Woiewodę Mscisław. zawinioną, jakowey summy poszukuiąc w ziem. pttu Kowień. po zesłym Idzym Hilzenie rozwinąwszy proceder w roku 1797 gbra 8 dnia ultymarną zapisalęś na tymże Idzym Hilzenie kondemnate, a z urodzoną Kossakowską in preiudicium trzeciej strony oczewisty złożyłęś Dekret w skutek którego juramentu przez też urodzoną Hetmanową na rzetelność wydanego świadectwa podany sąd bez prawnie uznał i wysłuchał. W kolei wydał świadectwo na użycie władzy wykonawczej do zaięcia majątku po zesłym Idzym Hilzenie pozostałego a chociaż żał. Delator w roku 1798 aug. 19 dnia dobra Rzeszę Czerwony Dwór w ptcie Wileń. leżące dziedziectwem od zesłego Idzego Hilzena i żony onego dziś Platerowey po Dziadu i Babce na niego spadłych, nie zaś po Józefie Stryiu nabyli, i przy nabyciu o takowey konwikcyi nie prawney nie wiedzieli i przez zesłych lat kilkanaście od nikogo o żaden dług niebyli zakłóconemi, iednak obżał. Fisztemberg za takową konwikcyją ultymarną na Idzym Hilzenie otrzymaną, nie pozywaiąc żałch iako nowych possessorow, wedle przepisu konst. 1726 roku, część dóbr Rzeszy poddanych 29 i dwie karczmy przez tradycyją

w roku 1811 nastalą, pomimo bronienia i cedulę podawaną zaięłęś, a takowym zajmowaniem do 10,000 złch szkody udziałalęś, a lubo Rząd Guberski tradycyją takową zatrzymał do dalszey kognicyi, iednak obżał. Fisztemberg dla uzyskania i trzymania oney rozmaite przedsiębiorąc śródki własność żałuiących się za rzecz Hilzenowską atakował i samych bezspokoic nieprzestaięś, obżałni zaś Platerowie i Mostowscy z naturalnego spadku successyi i za nabyciem, gdy dobra z głowy tegoż Idzego Hilzena possyduiecie, a ząd winni byliście do ewinkowania żałch Delatorow i na pretensyją obżał. Fisztemberga odpowiadać, oraz wszelkie straty z okazji tradycyi nastalę zaborifikować, gdy w tym celu sąd glny Depar. 2go Wileń. w roku 1811 xbra 14 dnia na iedno-czasowę rozsądzenie całą sprawę względem ewikcyi przed sąd ziem. Wileń. odesłał z obżałmi; natenczas obżał. Platerowie ewiktorowie po takowym dekrete massę majątku po Idzym Hilzenie sobie dostałę pod konkurs oświadczyli, i sąd glny Depar. cywilnego Guber. Witepskiego sąd taxatorsko-exdywizorski w dobrach Sztembergu w gubernii Witep. ptcie Denebur. leżących przeznaczył, a przez komunikacyją dał wiedzieć sądowi glnemu Depar. 2go Litt. Wileń. kiedy takowemi uch. Departamentow postanowieniami, cały fundusz długom i ewikcyom Hilzenowskim uległy w tym iednym exdywizorskim sądzie ostatecznie decydować się będzie, z tąd kiedy i żałcy razem z Ewiktorami swoimi obżał. Platerami wedle prawa nie w innym iak tym samym sądzie odpowiadać obżał. Fisztembergowi a obżał. dowodzić winien swey pretensyi, w zamiarze więc ubezpieczenia nadal swey własności w celu podniesienia oraz wstrzymania nadal nie prawnie rozpoczętey tradycyi prawem czyniąc zakładaia *Prozby*: utwierdzenia dowodow ze strony żałch składaiących się a za onymi skasowania konwikcyi, podniesienia tradycyi nieprawnie uczynioney. Nakazania obżałnemu Fisztembergowi dowodzenia swey pretensyi w massie Hilzenowskiej pod konkurs idącey i oraz nakazania odpowiadania na oną obżał. Platerom iako Ewiktorom żałch a uwolnienia dóbr Rzeszy w guber. Lit. Wileń. w ptcie Wileń. położonych od napastney obżałnego Fisztemberga pretensyi. Na obżałch Platerach i Mostowskich iako Ewiktorach ieśliby co miał żał. szkodować, tego wszelkiego zasądzenia, szkod strat i expensow prawnych do 10,000 złch pol. poniesionych sądzenia, zacydowania tego wszystkiego co z prawa i sprawiedliwosci wypadać będzie. — Pisan 1812 msca marca 30 dnia.

Zeby doszła wiadomość o takowym Pozwie W. Fisztemberga gdzieby się kolwiek znajdował dla tego ony do Gazety Kuryera Litewskiego podaie się.

Do arędy lub zastawy

Niżey podpisana dożywotnia całego majątku po zesłym mężu Władysławie Szadurskim byłym sędziu ziem. Wileń. possesorka, a w kolei majątku Staszku-niszek z dwoma folwarkami w ptcie Wileń. położonego, dla dogodniejszego zaiatwienia pozostałych po mężu interessow życząc sobie takowy majątek w naylepszej będący pozycyi, o mil osm od Wilna a, o mil trzy od Wilkomirza położony, w possessyją czy to arędowną, lub zastawną w całku lub poszczegule fol-

) i (

warkami wypuścić iako też skutkiem testamentu będąc władną dom mурowany w mieście Wilnie, z browarami i młynem deptakiem, za bramą Zamkową pod Nrem 649 położony w calku lub sam młyn tylko, który się rozebrać może wyprzedać, zawiadamia o tym powszechność, ktoby zaś życzył o cokolwiek w układ wchodzić, ma się udać do mnie niżej podpisaney aktorki w powyżey opisanym domu mieszkającej, a o przyzwoitey cenie poinformowanym zostanie, a tym samym z łatwością układ do skutku doprowadzonym być może.

Aniela Szadurska b. Sędz, Ziem. Wileń.

1 Roku tysiąc ośmset dwunastego marca 16 dnia stawiając przed sądem głównym z Departamentu Mińskiego WJP. Reutt generalny Plenipotent w Imieniu WWPaństwa Mikolaia i Barbary z Smogorzewskich Boguszow bywszych ziem. Mozyrskich Podsejdkow i nieletniey Rozalii Eysmontowey Stolnikowey Grodzieńskiej samey Boguszowey siostrzenicy rodzoney czyni oświadczenie, iż pomieniona Boguszowa po zeyściu s. p. Józefie majątności Dornowicz Dziedzieni Janie braciach swoich rodzonych Smogorzewskich a pod życiem ieszcze teraz nieżyjących WW. Michała Smogorzewskiego Starosty Celskiego także brata swego rodzonego i Macieja Eysmonta Stolnika Grodzieńskiego, oprócz summiendney od zeszley s. p. WIPani Teodory z Przaławskich Smogorzewskiej Woyskiej Wolkow. matki dobr sobie zapisaney drugiey od Janą Smogorzewskiego Regenta Policji obóyga narodow na osobę swoją przelaney przez zeszlego s. p. Józefa Smogorzewskiego tymże zawinionych z procentami więcey sta tysięcy złotych polskich wynoszących i równey schedy pozesztych s. p. JWJX. Jazonie Junoszy Metropolicie całej Rosyi i Floryanie Stryiach Smogorzewskich, będąc natenczas Aktorką ztakiego powodu z żyjącym teraz JP. Ignacym i nieżyjącą żoną iego Praxedą wprzódy lokaiową Bartoszoową ex-post Oskierkami Porucz. b. w. pol. początkowie w ziem. Rzeczyckim ustanowiwszy proceder, gdy w ciągu onego za obligami sobie przelanemi dwa niestanne z regestrow summaryynych na tychże JMość Oskierkach w spólnie z mężem swoim uzyskali dekreta, w ówczas z mocy prawa konst. 1764 majątność Dornowicze w ptcie Rzeczyckim leżącą iako ewikcyi uległą a przez zeszłą JPanią Praxedę Oskierczynę pod nieprawym tytułem żony Józefa Smogorzewskiego w niebytności familii od umarłego w iey dzierżeniu zostającą do swojej obięli possessyi, w tym samym czasie śmierć s. p. Michała Smogorzewskiego brata rodzonego po którego zeyściu linia pći męskiej Smogorzewskich wzięła swój koniec i W. Macieja Eysmonta nieletniey siostrzenicy żalłcey Boguszowey oycy z głowy tegoż brata całej po tychże Smogorzewskich dla niey sukcesyi otworzyła spadek, i nad wspólną owego majątku, aktorkę toż osterociałą siostrzenicą rodzoną co do majątku po familii Smogorzewskich spadłego z mocy statutu Littgo ar. 3 z roz. 6 pomienioney W. Boguszowey nadała prawo, od owego zatym momentu ciotka rodzona czule i przywiązanie spadley na się opieki sprawując obowiązki, lubo znacznym kosztem bez żadney ni odkogo pomocy po różnych subseliach iako to: o nieprawy tytuł Józefa Smogorzewskiego przez zeszłą Oskierczynę fałszywie przywłaszczony w sądach Konsystorskich na ostatek w sądzie głównym Kellegii Duchowney z temiż Oskierkami w osobie własney i razem nieletniey siostrzenicy swojej wiodła proceder i niebyłego z Józefem Smogorzewskim dowiodła szlubu, osobno zaś o ruchomość i o zabor znacznych z całym archiwum Smogorzewskich obligow tudzież różnego rodzaju po śmierci s. p. Józefa Smogorzewskiego w pomienioney majątności Dornowiczach pozostałych Dokumentow dotąd przez obżalł. Ignacego Oskierkę nieoddanych we dwóch ziem. Rządzie Guberskim i obódwóch Departamentach sądow głównych gubernii Mińskiej nakoniec w Rządzącym Senacie ieszcze nieukonczoną ciągiem iuż lat dwanasie przedłużoną utrzymywać musi litispendencyią: przecież w każdym miesiącu aktorstwa nieletniey siostrzenicy swojej co do iey acz niepossessjonalney należności, z przyczyny niewystarczającego na odpowiedź własnym pre-

tensyom majątku z przyzwoitym usiłowaniam, stara się odkrywać slady: aże pomieniona aktorka moia ieszcze i od Kredytorow zeszlego Józefa Smogorzewskiego, za obligami sobie powydawanemi do różnych subseliow z mężem atcytowanemi zostawszy po oświadczeniu szczupłego na własną swoją i kredytorow satysfakcyą majątku Dornowicz Exdywizyją tychże zaspokoić przymuszeni zostali, przeto że w stopniu onych swoją odzyskać pragną własność, dalszych ieśliby się iacy tegoż zeszlego Józefa Smogorzewskiego wynalezli kredytorowie i pretensorowie przez ninieysze uwiadomaią oświadczenie. Nakoniec ponieważ ciż Boguszowie należących sobie obligow i różnego rodzaju dokumentow ich sukcesyją i pretensyją do rozmaitych majątkow obywatelskich, tudzież do skarbu NAYIASNIEYSZEGO MONARCHY probujących przez obżalłnych Oskierkow zabranych, dotąd ieszcze niemają oddanych, z iakowey przyczyny znaczney wagi ich interesa w bez skutecznym milczeniu zostawać muszą, dla tego przed całą powszechnością tychże aktorow moich objaśniając niemożność i szkodzie onych z mocy prawa i samey sprawiedliwości zapobiedz usiłując ninieyszą zapisuję pilność, przez gazety oną ogłosić zatem postanawiam.

Reutt Plenipotent.

Wyjeżdżający za granicę

Podaie się do powszechney wiadomości iż córka tutejszego kupca Szmuyły Chaimowicza Chana Szmuyłowa ze służącą Dyszną Abramowną ma wyiechać za granicę—Kto ma do nich iaką pretensyją ma się udać do tutejszey mieyskiej Policji marca 15 d. roku 1812

Obwieszczenie.

3 Stanu Konsyliarz Litewsko-Wileński Guberski Marszałek i Kawaler Sulistrowski w skutek NAYWYYSZEY woli, komunikowaney mu przez JW. Ministra skarbu pod dniem 17 marca ominionego miesiąca, ogłasza aby dochody z nieruchomych majątkow, w celu uzyskania z onych poboru doczesnego na umorzenie długów państwa, Manifestem 11 februaryi r. t. ustanowionego, były obiaiwane assygnacyami i przytym zastrzega: iżby wszyscy posiadacze majątkow nie ruchomych (a nawet i ci którzy nie mają 500 rubli assygnatami intraty) przed dniem 1. maią nie zawodnie dochody swoje obiaiwali, a chociaż ostatni od wnoszenia powyższego poboru są wolni, dla spełnienia iednak NAYWYYSZEY ustawy w § 1. i dla uniknienia tych skutkow, iakie tamże z rygoru w §§ 19 20 i 21 zamieszczonego, wyniknąćby mogły, obowiązani są wszyscy w ogulności obiawienie swych dochodow do zgromadzenia szlacheckiego przesyłać.

2 Sąd Główny Litewsko-Wileński z Departamentu, odsądzivszy sprawy z regestru Remmissyinego odchodzące po przewołaniu wszystkich wpisow, iakie w tymże regestrze pomieszczone były, zawiadamia, przez podanie trzykrotne do Gazety Kuryera Litewskiego, aby mający sprawy w tymże Sądzie w regestrze apellacyynym, obligowym i dalszych, iakie z porządku prawem do wołania i odsądzenia przypadaią, sami przez siebie lub przez Plenipotentow swoich, pilnemi bydź przypadnienia tychże spraw chcieli, w innym zaś razie, acz od lat kilku na domiar sprawiedliwości czekaiący, sobie samym winę opuszczenia terminu lub apellacyi przypisać będą powinni—Roku 1812 Miesiąca marca 30 dnia.

Cena Targowa Wileńska

		Od dnia 31 Marca do dnia 1 kwiet.		rub:	kop
Kommissyyna	Beczka	Zyta surowego	- - -	10	—
		Pszenicy	- - -	18	—
		Jęczmienia	- - -	8	—
		Gryki	- - -	8	—
		Owsa	- - -	9	50
		Grochu	- - -	8	—
		Faska Masła	- - -	5	—
		Funt słoniny wędzoney	- - -	—	15
		Funt mięsa wołowego	- - -	—	6
		Assygnacya 100 rubli	- - -	20	—
		Dukat	- - -	2	95